

Izhaja vsaki četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta 1-50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejem uredništvo v Gorici, dvorišče sv. Hilarija števil. 7.

Naročnino in znanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 9. Posamezne številke se prodajajo v toba karnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdievem tekališču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni vrednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Prvi občni zbor „Slov. kat. pol. in gosp. društva za kobariški okraj.“

Eno leto obstoja v Kobaridu kat. politično društvo, ki more sedaj ob letu s ponosom gledati nazaj v preteklo dobo. V nedeljo se je vršil I. občni zbor. Nad 300 mož je prihitelo od vseh strani v Kobarid k zboru, da sliši poročilo o društvenem delovanju, da sprejme sklepe, ki se bodo staveli na njem. Salon g. Korena „Pri Nemcu“ je bil natlačeno poln, še pred njim so se gnetli družteniki, ker salon ni mogel zajeti vseh.

Ob 2. popoldne otvori g. predsednik Ivan Lapanja zborovanje, pozdravi zbrane moze z iskrenimi besedami in preide na dnevni red.

G. Ivan Koren, društveni blagajničar, poroča o denarnem stanju društva. To stanje je jako ugodno, ker so vsi udje — plačujoči udje. Živel!

(Ko to pišem, nimam pri rokah natančnega poročila g. blagajničarja.)

K tretji točki se oglasi k besedi g. Ciril Metod Vuga, društveni tajnik, ki poroča o društvenem delovanju v preteklem letu.

Jedno leto je preteklo, odkar smo zasnovali to naše društvo s prav skromnimi močmi. Bilo je šibko dete, a mi nismo trepetali za njegovo življenje. — Tudi nasprotniki so pristopili k zibel tega novega deteta, a seve, ne v skrbi za njegovo ohranjenje. Zaničljivo so pljunili na dete v zibel in rekli: nič ne bo, krepalo bo!

A so se varali. Društvo je stopilo kmalu na dan kot junak, ki gleda vsakemu drzno v oči in kliče: Tukaj sem, kaj mi pa moreš?

Društvo je napravilo po celom okraju 10 shodov, ki so bili po večini sijajni; na njih smo pokazali, kaj smo in kaj hočemo. Ako izzamemo neznatne kraje Ravne, Svino, Robič, ima naše društvo povsod ude, in s ponosom smemo trditi, da dobre, trdne ude, ki se ne dajo ukloniti sovražni sili.

Ne, naše društvo ni mrtvorjeno dete, ono je junak, ki šteje 509 glav, ki se giblje s 509 udi, ki hodi s 1018 nogami. (Veselosť.) Naše društvo šteje 509 družtenikov. To je sila, s katero je treba računati, in veselí nas, da mora liberalna stranka računati z nami. In ona tudi računa.

Naše društvo je bilo potreba časa. Nastali sta na Goriškem dve stranki, ki se ločita ne osebnó, ampak po načelih. Da obvarujemo ljudstvu katoliško zavest nasproti liberalni protiverski stranki, zato smo dvignili visoko kat. zastavo, katere ste se tudi vi trdno oklenili. — Slava vam!

V tem znamenju smo ustanovili naše društvo, v tem znamenju smo sli zadnjč tudi v boj za deželnozborske volitve. In zmagali smo sijajno. Sam naš okraj je imel veliko večino — 13 mož. Veselili smo se zmage, tu smo pokazali liberalni stranki, da bivamo, da bivamo — v večini.

A zgodilo se nam je, česar nismo pričakovali, g. Ernesta Klavžarja niso sprejeli v deželni zbor. Dovolite mi o tem par besed.

Na podlagi naših načel smo delovali za kandidate, ki jih je imela postaviti „Sloga“, politično društvo v Gorici. Na njo smo zidali, na njo se zanašali. Naši shodi so se vršili še predno je „Sloga“ postavila kandidate.

Za naš politični okraj je bil postavljen ravno g. Klavžar. Liberalci so se zagnali vanj z vso silo, mož je bil napadan, blaten. G. Klavžar se je branil, nazadnje se je državno pravništvo o njem izreкло, da nima povoda sodnijsko postopati proti njemu. Volili smo ga v dobri vesti, na podlagi njegovih izjav in izjav naših zaupnikov v Gorici — brez skrbi.

A kljub temu so ga izvrgli. Udarec je bil hud in zdaj je bilo nam s tem računati.

Mnogo blata je padlo na našo stranko, na naše društvo. A naša stranka je čista, naše društvo je čisto. Ničesar nismo izdali od svojih načel.

V boj, v nov volilni boj je treba sedaj, a vi, predragi, se tega boja ne boste ustrašili. Misliti je bilo treba na novega kandidata.

G. govornik poroča nato o zaupnem shodu volilnih mož in njihovih zastopnikov pri sv. Luciji dne 13. jan. t. l.

Na tem shodu smo se bili zedinili za g. dr. Jozefa Tonkljaja, odvetnika v Gorici. Mož je naš, zaslužen, značajan! Zanj se je še potem izrekla velika večina naših mož, in danes vas še tukaj zbrane pozivljam, da se izrečete zanj. (Živio-klici, sprejeto z burnim odobravanjem.)

Omeniti moram pri tem, da se nam še drug kandidat imenuje, t. j. g. Fon, sodnijski tajnik v Gorici. Mož je tuji škof, le tiho in večinoma v svojem uradu delal, zato ne moremo soditi o njem, a tudi ne zanj se ogrevati, ker ga premalo poznamo. Upamo, da se bode izkazal v boju in ognju katoliško-narodne stranke, potem ga bomo o priliki z veseljem volili. —

V boj torej vsi za dr. Tonkljaja, za katerega ste se izrekli! Pogumno! Stare liberalne trdnjave, kakor Grahovo, padajo, nam pa naj pri tem raste pogum! Naprej!

(Dalje prih.)

Dopolnilne volitve za deželni zbor.

Bitka v baški dolini.

Skrivali so nam, skrivali do zadnjega hipa naši občinski očetje na Grahovem, kedaj bo volitev. A naša armada je kljub temu na boj pripravljena veselo pela: Zastava že razvita je, „Volilna“ cev nabita je... Navdušenje naših mož bilo je res čudovito... Ne daljna pot, ne prigovarjanje nasprotnikov, ne ljubeznjiva pisma Kramarjevega Drejca, ne negotovost zmage: nič ni moglo pogasiti ognja svetega navdušenja, ki je gorel v srcih naših možakov.

Prišel je usodni dan, četrty dan marca. — Nad grahovsko prestolnico jeli so se zbirati temni oblaki. Najhujši oblak pridvil je od Podbrda doli. A komaj se je ta prikazal, prignala je ledena burja vse drugega izpod Črne prati — iz Stržišč. — In, o groza! — Kmalu nato zadeneta ta dva oblaka še ob dva druga manjša: eden je priplaval iz Oblok, eden iz Hudejužne. — In vsi štirje se strnejo v enega ter drve naprej, naprej... Zareči bliski švigajo iz njih proti Grahovemu; grom bobni, da se „nekomu“ stolček trese. — —

A ni še dovolj! — Od Nemskega Ruta doli prihruje nov oblak, njemu ob strani dve meglici iz Zarakovec-Koritnice in Kneže. Vsi se združijo in se vstavijo

LISTEK.
Spoved.

Na Westfalskem je — tako so poročali pred kratkim časopisi — luteranski pastor krstil otroka v vasi, ki šteje 2000 katoličanov, pa ima tudi desetorico protestantov. Pri običajnem zajutruku po krstu se ta luteranski učenik ni mogel zdržati, da ne bi udrihal po katoliški spovedi, čeprav so bile navzoče gospé skoro vse katolicanke.

Rekel je: Spoved je zasebna iznajdba in nepotrebna nadlega; le „kes in spreobrnenje v Gospodu“ podeli odpuščenje grehov; le Bog sam zamore grehe odpuščati; kaj neki pomaga, šepetati svoje grehe skozi mreže človeku, ki je sam grešnik in ne Bog? Vsi navzoči so ostrmeli, da more biti človek tako neotesan in nestrpen!

Neka preprosta gospá pa popraša onega gospoda: kaj li znači (dela) krst, ki ga je zdaj prejel otrok?

Vesel, da bo „neumne katolicane“ podučil, odgovori Lutrov služabnik prav resnično: S krstom se je uničil podedovani greh, in otrok je postal ud Kristusove cerkve ter dedič nebes.

„To pa je čudno — pravi gospa — „da morete Vi s par besedami in z oblivanjem doseči tolike reči! Sicer pa to verujemo tudi mi katoličani, da, vsak človek — če je sila — lahko krsti; ne le kristjan, tudi Jud in pogan in tudi največi grešnik, če ima le pravi namen in vse prav stori. Ni treba celó, da je

kdo pastor, tudi me ženske lahko krstimo. In nimam morebiti prav?“

„Seveda, imate popolnem prav; to je prakrščanski nauk“ — odvrne pastor nekoliko osuplo.

„Dobro — nadaljuje gospa — zakaj pa zamore to človek?“

„Ker — odgovarja Lutrov služabnik — ker je takó zapovedal naš Gospod, Jezus Kristus.“

„Toda — reče slovesno gospa — toda Kristus je apostolom in njihovim naslednikom tudi to zapovedal: „Komur boste grehe odpustili, so jim odpuščeni; in komur jih boste zadržali, so jim zadržani.“ — Ako torej vsak človek lahko odpusti izvirni greh in druge grehe s krstom, je li čudno in težko, da posvečen mašnik v imenu božjem odpušča grehe tudi skesanemu grešniku v spovednici?“

„Pa — se izvija pastor — pa kes in spreobrnenje, to je potrebno.“

„Brez pravega kesanja za storjene grehe in brez resne volje, se poboljšati, ne dobimo odpuščanja grehov. To verujemo tudi mi katoličani. Brez tega bi vsa spoved nič ne pomagala, to vé pri nas vsak otrok!“

Tako je nehala pogumna gospa, služabnik Lutrov pa ni znal več, kaj bi prodajal... .

Proč s socializmom! Proč s komunizmom!

Velika množica je bila zbrana pred nekaj časa v Parizu. Govorniki razkladajo namen socializma in komunizma, govore

o enakosti lastnine, o deljenju zasebnega imetja itd. Vse ploska in upije, ker množica ne uviduje, kam merijo govorniki.

Tiste dni pa je bil v Parizu neki škof iz Australije. — Naletel je slučajno na shod, ko so ravno vsi zvesto poslušali socialnega združbarja v fraku in s „pinjo“ na glavi. Dobro plačani gospodič se je širokoustil in mahal na vse strani z rokama, da od zdaj naprej bodo vsi enaki, vsi rešeni, nobenemu ne bo treba truditi se in trpeti, ker spravilo se bo vse imetje bogatih in tudi ubogih skupaj in se bo skupno lepo živelo v miru in ljubezni.

„Živio! Živio socializem! Bravo! to bo prav! to bo lepo! to hočemo!“ kriči množica in ploska z rokami.

Ko je govornik končal, pririje se nekdo skozi množico. Bil je tuji škof. Stopi na vzvišen prostor, kjer je poprej govoril brihtni gospodič v „fraku“ in pravi:

„Meščanje! Francozi! Bratje!

Slišal sem, kar vam je ravnokar govoril ta gospod o komunizmu, da bomo namreč od zdaj naprej vsi enaki in da se bo vse imetje enakomerno razdelilo, da bomo skupaj jeli in skupaj živeli brez truda in da zgine vsa revščina in trpljenje. No, o takih dobrotah vam tudi jaz lahko govorim, to je meni dobro znano, tem bolj, ker prihajam iz dežele v Avstraliji, kjer o zasebni lasti ni govora, kjer ljudje živé kakor vam je prejšnji govornik narisal.“

„Bravo! bravo! — Čujte! čujte!“ se oglasi množica.

„Tam, meščani moji, je zasebna last neznana, tam nima nihče imetja ali premoženja.“ („Bravo!“) Tam je vse skupno („Bravo! bravo!“): polje, gozdovi, reke, jezera, ribe, sploh vse. Tam živijo tako: Nihče ne dela, polje se nekoliko oborje. Ljudje živé o tem, kar zraste samo ob sebi, o ribah in divjačini. In — če kdo kedaj poželi kako premembo, recimo meso, ali če o slabem vremenu zmanjka rib ali divjačine — tedaj lovijo pa ljudi in jih jedó. Močnejši zgrabi šibkejšega, zdaj napadejo enega, zdaj drugega, ga nabodejo na železo, položijo na raženj, spečejo, razrežejo na kose in jedó. Preden jorej, dragi meščanje, uvedete skupno življenje in skupno last ter eno blagajno, premislite dobro in pretuhajte natančno, ali vam bo všeč tako življenje, kakor je pri nas, ali ne. Prej ali kasneje mora priti do tega, ker samo ob sebi ne bo nič rastlo. Brez dela se ne živi! Če ste tedaj zadovoljni s komunizmom t. j. da bo vse skupno, svetujem vsakemu, naj si oskrbi dobro našpičeno sulico, raženj, ali prav za prav pripravi naj si več takega orodja, ker to je najpotrebnejše in najdražje pohištvo v komandi komunizma. Tako je, bratje moji, govorim vam iz lastne izkušnje!“

Na besede škofove je vse s kraja ploskalo in vpilo: „Proč s komunizmom! Proč s socializmom!“

imele nikakega lastnika. Zato se prirast prišteva med prvotne načine pridobivanja zasebne lasti.

Za kratek čas.

Brihtni Jakobč. — Učitelj vpraša malega Jakobča s Tominskega: „Jakobč, kako se pa ti pišeš?“ Jakobč se odreže: „Se naznam še, se bam žie nauadu“. Učitelj vpraša nadalje: „Jakobč, kako se pa oče piše?“ Jakobč: „Tud na zna, se še brat na zna, mmogu le jest pisat mu, ka sem nauadu“. Učitelj: „Kako pa je očetu ime?“ Jakobč: „Ka glieda u pratka, prab, da je tist, ka je na kajnu“. Učitelj: „Ali je torej Jurij, ali Pavel, ali Martin? Ti trije imajo konja“. Jakobč: „Pri nas nimama bednga kajne, le n par ualau, ana cika, ana bauha m pa telce“. Učitelj: „No, kako pa mati očetu pravi, kadar ga k mizi pokliče?“ Jakobč: „Ti južnat, je žie na miz!“ — „Kako pa“, vpraša nadalje učitelj, „pravi oče r leri?“ — Jakobč: „Ti, sam bejž!“ — Tako je učitelj zvedel vse, kar je želel za svoj zapisnik.

Čitajte: $\frac{\text{mož}}{\text{ši}} = \frac{e}{\text{nog}}$!!

Nasli možev na nož

Narodni pregovori in izreki
(nabral: J. Volkov).
Zastonj mu je Bog dal brke.
Hodi kakor smrt v čevljih.
Prižiga mu ledeno svečo.
Skril ko polh v dupli.
Starim ljudem greh odletava.
Blizu skupaj, vendar oko ne vidi očesa.
S kuhavnico uči ga pameti.

Tržne cene.

	Za 100 kg.	
Kava: Santos . . .	K 190—	do 210—
„ Sandomingo „	270—	290—
„ Java	260—	280—
„ Portorico . . .	270—	290—
„ Ceylon	360—	380—
Slakdor	86-50	90—
Špeh	120—	150—
Petrolij v sodu . .	84—	—
„ zaboju	11-60	12—
Maslo surovo . . .	150—	160—
„ kuhano	200—	220—
Otrobi debele . . .	10-60	12-20
„ drobne	10—	11-20
Turšica nova . . .	12-80	14-40
„ za hrano	12-40	13—
Oves	17—	18—

Moka ogerška:

št. 0 K 33-60,	št. 1 K 32-80,	št. 2 K 32—,
„ 3 „ 31-20,	„ 4 „ 30-80,	„ 5 „ 30—,
št. 6 K 29—.		

Zahvala.

Vsem sosedom, prijateljem in znanecem, ki so izkazovali za čas boleznin in pokopa našega ljubega očeta

Matija Zarli

njemu in nam svoje sočujite, pomoč in tolažbo, izreka srčno in iskreno svojo zahvalo

žalnočča družina Zarli.

Volče, 11. marca 1902.

Važno za vsakega!

Razprodaja
za 2 gld. 95 kr. dobite
14 dragocenosti:

Važno za vsakega!

Žepna ura Anker Rem. (tudi posrebrnjena) z lepim krovom, 8-letno poroštvo. — Elegantne oklopne verižice z mahalom. Pariški sestav. — Igljica za vratnik s ponar. kameni. — Par pozlačenih gumbov za zapetnike. — Oprava napravnih in ovratnih gumbov. — Par srebrnih uhanov. — Prstan z elegant. kameni. — Malo žepno zrcalo.

Te dragocenosti se dobe po poštnem povzetju za 2 gld. 95 kr.

Bratje Hurviz,

Krakov, Stradom 17 (Avstrija.)

Kar ne ugaja se v 8 dneh lahko povrne. Bogati ilustrirani katalogi se dobe brezplačno. Prekupi in agenti se sprejemajo.

Sadjarsko in vinarsko društvo za Brda v Gorici

Prodaja naravne in prstne briske pridelke po zmernih cenah.

Zaloga pristnih vin:
burgundeca, rizlinga, modre frankinje in drugih.

DESERTNA VINA.

Sedež društva je:
Gorica, ulica Barzelilni št. 20.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
z znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da sagine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitve in pošiljatve pa jedino le v lekarni

CRISTOFOLETTI
v Gorici.

Anton Potatzky

v Gorici, na sredi Raštela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nürnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.

Svetinjice, rožni venci mašne knjižice.

Hišna obnava za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjave, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

Teodor Slabanja,

srebrar,

v Gorici, ulica Moreli 12,

priporoča prečast. duhovščini za izdelovanje cerkvenih posod in orodja. Pripravo cerkvenega orodja olajšuje revnim cerkvam s tem, da daje tudi na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Anton For,

klobučar in gostilničar v Semeniški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo hiš. št. 11.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement, stavbne nositelje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za strnišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja po brezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nositeljev

v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po jako nižanih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

„Krojaška zadruga“,

vpisana zadruga z omejeno zavezo

v Gorici,

Gospodska ulica hiš. št. 7.

VELIKA ZALOGA

vsakovrstnega manufakturnega blaga za ženske in moške obleke, za vsak stan in vsak letni čas v največji izberli, kakor: sukno, platno, prlenino, Chiffon, oksfort, srovice, vsakovrstne preproge, zavese, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce, Jäger itd. itd.

Vse po najnižjih cenah.

Cene so stalne brez pogajanja.

Najboljša krma za živino
je

KOKOVA ZMES

katera se sedaj rabi kot hrana za živino in zlasti za isto, ki daje mleko, potrjeno od

prof. dr. Pott-a

v Monakovem (Bavarsko).

Dobiva se na prodajedino pri trgovcu

Josipu Komelu,

ulica proti Šoškemu mostu št. 67 (prej K. Sirk) in podružnici v Stolni ulici št. 4.

Uzorec z navodili se razpošilja brezplačno.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898.

In v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetinjo izvršuje naročila vsakovrstnega pečiva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najljubneje.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta št. 15 v Medjatovi hiši v pritličju

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbi.

Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska zavarovalnica. Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

ROJAKI! Zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!